

REGLUR

um greiðslu ferðakostnaðar vegna ferðalaga á vegum ríkisins.

1. gr.

Reglur þessar gilda um greiðslu ferðakostnaðar ríkisstarfsmanna og annarra sem ferðast innanlands eða utan á vegum ríkisstofnana og ríkisfyrirtækja.

Ferðalög innanlands.

2. gr.

Fargjöld á ferðalögum innanlands á vegum ríkisins greiðist eftir reikningi sem úrskurðast af forstöðumanni viðkomandi stofnunar enda fylgi fullnægjandi frumgögn. Sama gildir ef hluti vinnudags er unninn svo langt frá föstum vinnustað að starfsmaður þarf að kaupa sér fæði utan heimilis eða fasts vinnustaðar.

3. gr.

Sé ekki unnt að leggja fram reikninga eða um það samið skulu ríkisstarfsmenn fá endurgreiddan fæðis- og gistikostnað á ferðalögum innanlands með dagpeningum eins og þeir eru ákveðnir af ferðakostnaðarnefnd, sbr. ákvæði í kjarasamningum fjármálaráðherra við ríkisstarfsmenn.

Ferðalög erlendis.

4. gr.

Fargjöld á ferðalögum erlendis skulu greiðast eftir reikningi enda fylgi ávallt farseðlar. Far með flugvélum skal miðast við venjuleg farrými flugvélar, þ.e. ferðamannafarrými. Heimilt er þó að greiða far á betra farrými flugvélar fyrir þá, sem sérstakar reglur gilda fyrir, um greiðslu dagpeninga, sbr. 10. gr. Far með skipum, lestum eða langferðabifreiðum miðast við far á fyrsta farrými ef við á.

Beri nauðsyn til að ferðast með öðrum og kostnaðarsamari hætti en áður er greint greiðist slíkur kostnaður eftir reikningum sem hlutaðeigandi ráðuneyti úrskurðar enda fylgi reikningi greinargerð um nauðsyn þessa aukakostnaðar.

Áður en ferð til útlanda hefst ber að afla skriflegrar heimildar viðkomandi ráðuneytis. Í heimildinni skal tilgreindur fjöldi ferðadaga. Að lokinni ferð skal viðkomandi starfsmaður gera ferðakostnaðarreikning. Honum skal skila til greiðslu eða bókunar ásamt fylgiskjöllum innan 30 daga frá komudegi. Ríkisbókhaíð gefur nánari leiðbeiningar um meðferð og skil ferðareikninga.

5. gr.

Annar ferðakostnaður en fargjöld skv. 4. gr. greiðist af dagpeningum sem ákveðnir eru af ferðakostnaðarnefnd.

6. gr.

Af dagpeningum ber að greiða allan venjulegan ferðakostnað annan en fargjöld svo sem ferðakostnað að og frá flugvöllum, ferðakostnað innan þess svæðis sem dvalið er á, fæði, gistingu, minni háttar risnu og hvers kyns persónuleg útgjöld.

Beri nauðsyn til að hafa meiri háttar risnu í ferðalögum erlendis greiðist slík risna eftir reikningi sem viðkomandi ráðuneyti úrskurðar. Teljist slík greiðsla óþörf skal sá sem risnuna veitti bera þann kostnað sjálfur.

7. gr.

Styrkir og hvers konar hlunnindi varðandi gistingu og fæði sem ríkisstarfsmenn njóta meðan á dvölinni stendur skulu koma til frádráttar almennum dagpeningagreiðslum eftir því sem við á og unnt er að meta hverju sinni.

Greiði aðrir aðilar en íslenska ríkið hluta kostnaðar við ferðalög sem farin eru til útlanda í erindum ríkisins greiðir viðkomandi ráðuneyti mismun þess sem greitt er af öðrum og greiðslu skv. þessum reglum.

8. gr.

Ef dvalið er langdvölum erlendis vegna þjálfunar, náms eða eftirlitsstarfa á vegum ríkisins skal greiða dagpeninga samkvæmt reglum sem ferðakostnaðarnefnd setur. Ef sami maður fer oftár en einu sinni á ári (360 dögum) til dvalar á sama stað greiðast ofangreindir dagpeningar eins og um samfellda dvöl sé að ræða. Hér er miðað við að starfsmenn séu í þjálfun vegna síns eiginlega starfs eftir ákvörðun forstöðumanns, en ekki við almenn þjálfunarnámskeið.

9. gr.

Ferðakostnaður samkvæmt framansögðu greiðist eingöngu fyrir þann sem ferðast til útlanda á vegum ríkisins, en ekki fyrir maka hans eða skyldulið. Sé um að ræða opinbera heimsókn eða mjög sérstakar aðstæður að mati viðkomandi ráðuneytis er þó heimilt að greiða fargjald maka og hálfa dagpeninga vegna hans.

10. gr.

Eftirfarandi sérreglur gilda um greiðslu dagpeninga til ráðherra, ráðuneytisstjóra, aðstoðarmanna ráðherra, biskups, ríkisendurskoðanda, hæstaréttardómara, ríkissáttasemjara, forsetaritara og sendiherra:

Ráðherrum og forseta hæstaréttar skulu greiddir fullir dagpeningar. Auk þess skal þeim greiddur ferða- og gistikostnaður, risnukostnaður og símtöl. Séu makar ráðherra með í för fá þeir auk fargjalds og gistingar greidda 50% dagpeninga ráðherra. Sendiherrum skulu greiddir $\frac{3}{4}$ hlutar fullra dagpeninga, auk gisti- og símakostnaðar. Öðrum þeim er sérreglur gilda um skulu greiddir $\frac{4}{5}$ hlutar fullra dagpeninga, auk gisti- og símakostnaðar.

11. gr.

Þegar um er að ræða ferðir forstjóra ríkisstofnana getur viðkomandi ráðherra við sérstakar aðstæður vikið frá aðalreglunni um greiðslur ferðakostnaðar á ferðalögum erlendis og ákveðið að þessum einstaklingum verði greiddur gistikostnaður og helmingur dagpeninga.

12. gr.

Um dagpeninga fyrir starfsfólk sem eru félagar í öðrum stéttarfélögum en ríkisstarfsmanna gilda þeir samningar sem á hverjum tíma eru í gildi milli þeirra og vinnuveitenda.

13. gr.

Reglur utanríkisráðuneytisins um greiðslu ferðakostnaðar starfsfólks sem flyst búferlum milli landa á þess vegum skulu gilda óbreyttar.

14. gr.

Um ferða- og farangurstryggingu ríkisstarfsmanna fer samkvæmt ákvæðum kjarasamninga þeirra.

15. gr.

Komi upp ágreiningur um gildissvið eða efni þessara reglna, skal fjármálaráðuneytið úrskurða þar um.

16. gr.

Reglur þessar öðlast þegar gildi. Jafnframt falla úr gildi reglur nr. 101/1973 með síðari breytingum.

Fjármálaráðuneytið, 3. febrúar 1992.

Friðrik Sophusson.

Magnús Pétursson.

28. janúar 1992

Nr. 40

REGLUR

um störf nefndar samkvæmt 5. gr. laga nr. 92/1989.

1. gr.

Dómsmálaráðherra skipar þriggja manna dómnefnd sem fjallar um hæfni umsækjenda um embætti héraðsdómara.

Hæstiréttur tilnefnir einn nefndarmann sem jafnframt er formaður hennar, Dómarafélag Íslands tilnefnir einn nefndarmann úr hópi héraðsdómara og Lögmannafélag Íslands tilnefnir einn nefndarmann úr hópi starfandi lögmanna. Sömu aðilar tilnefna varamenn í nefndina.

Nefndin er skipuð til fjögurra ára í senn.

2. gr.

Varamaður tekur sæti í nefndinni í forföllum aðalmanns og þegar aðalmaður er vanhæfur til umsagnar um umsækjendur. Í forföllum varamanns eða ef hann er einnig vanhæfur skal sá aðili sem tilnefndi hann, tilnefna mann í hans stað.

Um hæfi nefndarmanna gilda reglur um hæfi héraðsdómara til að fara með einkamál. Varamaður tekur einnig sæti ef aðalmaður færir undan störfum í nefndinni af sérstökum ástæðum, öðrum en þeim sem áður eru taldar.

Ef aðalmaður lætur af störfum í nefndinni tekur varamaður sæti hans. Skal sá aðili sem tilnefndi þá, tilnefna nýjan varamann.

Telji umsækjandi að nefndarmaður sé vanhæfur til að fjalla um umsóknir skal hann gera ráðherra grein fyrir þeirri afstöðu sinni innan viku frá því að umsóknarfresti lauk. Slíkar athugasemdir skulu sendar nefndinni til úrlausnar.

3. gr.

Innan viku frá því að frestur til að sækja um embætti héraðsdómara rann út, skal dómsmálaráðherra senda dómnefndinni þær umsóknir sem borist hafa.

Dómnefndin skal skila umsögn um umsækjendur innan tveggja vikna frá því að umsóknirnar bárust henni. Sá frestur getur þó orðið allt að tveimur vikum lengri, ef sérstakar ástæður valda nauðsyn þess.

4. gr.

Dómnefndinni er rétt að leita upplýsinga um umsækjanda umfram þær sem koma fram í umsókn hans.

Við mat á hæfni umsækjanda getur nefndin aflað vitneskju um starfsferil hans hjá fyrri vinnuveitendum.